

Des de Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR) emplacem a la comunitat internacional, Unió Europea i Estat espanyol a responsabilitzar-se de garantir els drets humans i la protecció internacional per els i les afganeses.

Durant els últims dies hem assistit a la caiguda del govern afganès, crònica d'un desastre anunciat, conseqüència de l'avenç i presa de poder de quasi bé la totalitat de regions d'Afganistan per part dels talibans, tret de l'inexpugnable Vall del Pahjsir.

La rapidesa dels esdeveniments, tot i que previsibles des de fa mesos, quan Estats Units va decidir retirar les seves tropes i asseure a la taula de negociacions a senyors de la guerra i talibans, ha portat a milers d'afganeses i afganesos a intentar escapar del país per por a represàlies, persecucions, violacions de drets humans sistemàtiques i un retrocés extrem, particularment, dels drets de dones, nenes, minories ètniques i col·lectiu LGTBIQ+.

Afganistan abans del desencadenament dels últims esdeveniments ja es trobava en una situació límit:

- **Més el 30% de la població pateix una greu crisi d'inseguretat alimentària** segons dades de la FAO de 2021.
- **Més de la meitat de les dones ha patit violència de gènere i el 80% és analfabeta, el 75% pateix matrimonis forçats** en edats compreses entre els 8 i els 16 anys. Afganistan va ocupar la **posició 164 de 166 en l'Índex de Desenvolupament de Gènere** del PNUD al 2019.
- **Més de 18 milions de persones necessiten ajuda humanitària.**
- Al 2020 va ser la **tercera nacionalitat amb major nombre de persones refugiades** del món amb un total de **2,7 milions**. Fa més de 10 anys que està entre els 10 Estats que més refugiats generen.
- A Europa van ser la segona principal nacionalitat -per darrera de Síria- en sol·licituds de Protecció Internacional (48.578) però només van obtenir una resolució favorable al 53%
- Hi ha quasi **3 milions de desplaçats interns** en el país.
- Des de principis d'any **550.000 afganesos han estat desplaçats interns, el 80% són dones i menors d'edat.**
- **Països limítrofs com Iran i Pakistan tenen més de 2,6 milions de refugiades afganeses.**
- Entre el **7 de juliol i el 7 d'agost de 2021, 127.000 persones afganeses** han hagut de fugir dins el país degut a l'increment de inseguretat i el conflicte segons dades d'ACNUR.

Des de fa dècades, Afganistan ha estat un dels pitjors països per viure, especialment per les dones i nenes, i ara la situació només pot fer que empitjorar. Afganistan no era un país segur com la UE pretenia fer veure i com constata l'acord UE- Afganistan sobre retorn i readmissió. **A Europa, durant 2019 i 2020 els i les afganeses van ser la segona nacionalitat** en sol·licitar asil al conjunt dels països europeus per darrera de Síria **amb 48.000 sol·licituds el que representa un 10,6% del total** de sol·licituds que es van presentar.

La incapacitat de la UE d'anticipar-se i tenir un coneixement real de la situació que estava patint Afganistan queda més que manifesta en la improvisació a l'hora de donar resposta. Fa dues setmanes, el 5 d'agost, 6 països europeus demanaven a través d'una carta a la Comissió Europea que no s'aturessin les deportacions d'afganeses al·legant que s'enviaria la senyal equivocada als i les afganeses i que el que s'havia de fer es dotar econòmicament als països limítrofs i intensificar les converses amb el govern afganès perquè acceptés els retorns. El govern d'Afganistan havia demanat congelar els retorns no voluntaris mentre feia front a la ofensiva Talibà.

La UE no pot seguir d'esquenes a la realitat, participant en la desestabilització de països i tenint un discurs pervers en què per una banda, s'exhorta a la defensa dels drets humans i dels drets de les dones quan a la vegada securititza i tanca fronteres per tal de que no arribin les persones refugiades. Les paraules de Macron recalquen que França no està disposada a acollir o les de Josep Borrell, en que ja parla de negociar amb els talibans sense posar sobre la taula una sola sortida digna i segura per la població afganesa constaten que la Unió Europea navega a la deriva i no ha après absolutament res després del gran flux de refugiats provinents de Síria fruit de la guerra en la qual ha estat sotmesa el país.

Els governs europeus, entre els quals l'espanyol que ha tingut forta presència a Afganistan, han d'assumir responsabilitats en matèria de defensa dels drets humans i protecció internacional de manera urgent i sense condicions i no repetir els errors de 2015 amb les necessitats humanitàries on les persones van haver de llençar-se al mar exposant la seva vida, buscant protecció.

Es calcula que només els EE.UU. han realitzat una despesa de més de 2.261 bilions de dòlars des de 2001. L'Estat espanyol, que ha participat de la intervenció des de l'inici a través de diferents missions, s'estima que ha gastat al voltant 3.887 milions d'euros. I la qüestió és la següent: ens hem pogut gastar aquestes quantitats ingents en l'esforç de guerra, principalment per la compra d'armament paradoxalment ara tot en mans dels talibans, i no serem capaços de donar una resposta humanitària?

Valorem positivament les mostres de solidaritat de la societat civil i les institucions públiques catalanes en reafirmar-se en el compromís en donar una resposta humanitària davant la situació que enfronta Afganistan.

És per això que **des de la CCAR proposem;**

- **Deixar sortir a les persones afganeses** que vulguin sortir del país sense posar obstacles ni el Govern d'Afganistan ni els països limítrofs.
- **Posar fi a l'Acord UE - Afganistan en matèria de migració.**
- L'establiment de **vies legals i segures d'accés a la UE** a les persones que busquin refugi des de l'Afganistan:
 - Expedició de **visats humanitaris.**
 - Possibilitat de **sol·licitar asil en consolats i ambaixades de la UE** en els països limítrofs amb Afganistan
 - **Augment de compromisos de reassentament** dins de la UE
 - **Corredors humanitaris des d'Afganistan** a països segurs i la seva posterior acollida, especialment per dones i menors que seran el grup que patirà conseqüències més greus sota mandat talibà.
- Major **celeritat al govern espanyol en els processos de reagrupament familiar.**
- A Generalitat i governs municipals **augmentar i enfortir les polítiques d'acollida i inclusió complementàries a les de l'Estat.**